

szymanowski

JACEK SZYMANOWSKI

Jacek Szymanowski urodził się 10 sierpnia 1934 roku w Warszawie. W 1955 roku ukończył Wydział Mechaniczny Technologiczny Politechniki Warszawskiej, uzyskując tytuł zawodowy inżyniera mechanika. Studia magisterskie ukończył w 1962 roku na Wydziale Łączności Politechniki Warszawskiej. W czasie studiów rozpoczął pracę w Katedrze Fizyki Ogólnej Politechniki Warszawskiej jako asystent (1954–1958). Od 1955 roku pracował równocześnie w Centralnym Biurze Konstrukcji Obrabiarek w Pruszkowie jako starszy konstruktor. W 1959 roku przeniósł się do Instytutu Maszyn Matematycznych w Warszawie, gdzie pracował kolejno na stanowiskach: starszego konstruktora, kierownika pracowni, kierownika zakładu i zastępcy dyrektora.

W 1968 roku rozpoczął pracę w Katedrze Automatyki i Telemechaniki na Wydziale Łączności (ostatnio Instytut Automatyki i Informatyki Stosowanej Politechniki Warszawskiej), zajmując kolejno stanowiska: adiunkta, docenta i profesora nadzwyczajnego. W latach 1975–1978 pełnił funkcję prodziekana Wydziału Elektroniki ds. studenckich.

W 1966 roku obronił na Wydziale Łączności pracę doktorską, a w 1983 roku Rada Wydziału Elektroniki nadała mu stopień naukowy doktora habilitowanego za monografię *Realne wieloiteracyjne metody programowania matematycznego*.

W pierwszym okresie pracy na Wydziale, działalność naukowo-dydaktyczna Jacka Szymanowskiego koncentrowała się głównie na

dwóch dziedzinach: sterowanie i symulacja procesów oraz metody optymalizacji statycznej i dynamicznej.

Od 1969 do 1972 roku wraz z profesorem Władysławem Findeisenem prowadził temat badawczy *Opracowanie modeli matematycznych procesów składowych metody Bretszneidera otrzymywania tlenku glinowego*, w ramach problemu resortowego „Tlenek glinu”, a od 1971 do 1975 roku temat badawczy *Algorytmy sterowania układów wielopoziomowych* w ramach problemu węzłowego 06.1.2.

W latach 1975–1981 Jacek Szymanowski był kierownikiem tematu badawczego *Metody obliczeniowe optymalizacji*, prowadzonego w Instytucie Automatyki w ramach międzyresortowego problemu badań podstawowych I.2.03 *Metody i środki projektowania automatycznego*, a od 1978 do września 1981 roku był krajowym koordynatorem tego problemu. Wśród prac, które zostały wykonane w ramach tematu, warto wymienić Bibliotekę Procedur Optymalizacji, która najpierw została opubli-

Słowa kluczowe

- komputerowa symulacja systemów sterowania
- komputerowe metody optymalizacji
- systemy operacyjne
- zastosowania metod optymalizacji w sterowaniu

S

kowana w raportach problemu, a następnie została wydana przez PWN w 1984 roku w książce *Metody optymalizacji w języku FORTRAN*. Biblioteka ta jest stosowana do dzisiaj w wielu ośrodkach naukowych w kraju i za granicą.

W 1978 roku Jacek Szymanowski został zaproszony przez Computer Science Department at University of Minnesota (USA), do wygłoszenia jako *visiting professor* cyklu wykładów na temat „Special Topics in Nonlinear Programming”.

We wrześniu 1981 roku w ramach współpracy naukowej i kulturalnej między Algierią i Polską Jacek Szymanowski wyjechał na sześćdziesięcioletni kontrakt do Algierii, gdzie został zatrudniony na Uniwersytecie w Tlemcen na stanowisku profesora. W czasie pobytu na tym Uniwersytecie prowadził wiele wykładów z takich przedmiotów, jak: „Optimisation en électronique, Mathématiques appliquées en énergétique”, „System Asservis et Automatique, Microprocesseurs et microordinateurs”, „Techniques de recherche”. Obok działalności dydaktycznej na Uniwersytecie w Tlemcen brał udział w seminarium „Théorie du Contrôle et Optimisation”, prowadzonym przez Uniwersytet w Oranie. Nawiązał także współpracę z Laboratoire d'Automatique, École Nationale Supérieure de Mécanique de Nantes (obecnie École Centrale de Nantes), kierowanym przez profesora Romana Mezenceva. W Tlemcen Jacek Szymanowski sprawował opiekę indywidualną nad 10 studentami, był kierownikiem 7 prac dyplomowych magisterskich oraz promotorem dwóch prac doktorskich, których obrony odbyły się w 1988 i 1989 roku.

W 1987 roku Jacek Szymanowski pracował w charakterze *professeur associé* w Laboratoire d'Automatique (École Nationale Supérieure de Mécanique de Nantes), gdzie prowadził wykład pt. „Optimisation Mathématique”.

Do pracy w Instytucie Automatyki Jacek Szymanowski wrócił we wrześniu 1987 roku. W latach 1987–1990 kierował tematem badawczym *Struktury procesów decyzyjnych i narzędzia optymalizacji* w ramach Programu RP.1.02., zaś w 1991 roku prowadził pracę badawczą *Rozwój narzędzi do realizacji rozproszonych i współbieżnych systemów wspomagania decyzji działających pod kontrolą systemu operacyjnego UNIX*. W tym czasie działalność naukowo-dydaktyczna Jacka Szymanowskiego wzbogaciła się o takie dziedzi-

ny, jak systemy operacyjne, rozproszone systemy operacyjne oraz systemy nawigacji.

W 1993 roku otrzymał czteroletni kontrakt rządu francuskiego na prowadzenie wykładów i badań naukowych w Laboratoire d'Automatique de Nantes w charakterze *professeur associé*. W czasie kolejnych pobytów prowadził tam wykład z pracownią projektową „Comande Opimale” oraz opracował do niego skrypt. Jacek Szymanowski uczestniczył w pracach dotyczących modelowania, symulacji i optymalizacji sygnałów fraktalnych związanych z tematami badawczymi tego laboratorium. Wyniki tych prac zostały opublikowane w raportach wewnętrznych Laboratoire d'Automatique de Nantes.

W 1999 roku Jacek Szymanowski przeszedł na emeryturę. Nie zaprzestał jednak działalności naukowo-badawczej i zaczął pracować w Przemysłowym Instytucie Telekomunikacji jako konsultant, gdzie zajmował się systemami nawigacji inercjalnej. Wyniki tych prac były przedstawione na konferencjach zagranicznych, zostały także opublikowane w raportach wewnętrznych PIT i czasopismach krajowych. Pracę w PIT Jacek Szymanowski zakończył w 2010 roku.

Po 1999 roku nie zaprzestał także działalności dydaktycznej. W latach 1998–2003 był w Olsztyńskiej Wyższej Szkole Informatyki i Zarządzania jako profesor nadzwyczajny Kierownikiem Katedry Informatyki i Symulacji, a w latach 2006–2010 pracował na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Wyższej Szkole Handlowej w Radomiu.

Na dorobek naukowy Jacka Szymanowskiego składa się około 80 pozycji, w tym 48 artykułów opublikowanych w czasopismach polskich i zagranicznych oraz materiałach międzynarodowych konferencji naukowych, wiele referatów na konferencjach w Polsce, kilka skryptów na poziomie studiów podyplomowych i doktoranckich, współautorstwo dwóch książek oraz rozdziały w *Poradniku Inżyniera — Automatyka* i w *Poradniku Inżyniera — Matematyka*, kilkanaście opracowań naukowo-badawczych oraz kilkanaście projektów dotyczących konstrukcji i oprogramowania komputerów zakończonych wdrożeniem.

Jacek Szymanowski kierował około 70 pracami magisterskimi, był opiekunem 15 doktorantów, z których 8 obroniło prace doktorskie.

Jest żonaty, ma 3 dzieci i pięcioro wnuków.